

Anker Lau: I anledning af det ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed, vil jeg gerne, inden anden behandling af forslaget slutter, henviser til, hvad jeg sagde ved første behandling. Ændringsforslaget giver mulighed for ændringer i rigsdagens medlemstal uden fremtidige grundlovsændringer i den anledning, netop det, som jeg ønskede ved første behandling, ganske vist med en anden motivering.

Jeg forstår iøvrigt på flere ærede ordførere, at tanken har været drøftet med sympati i de fleste partier, og jeg vil gerne, inden denne behandling slutter, tilkendegive, at jeg med den motivering, jeg gav ved første behandling, vil kunne stemme for det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoeds ændringsforslag.

Statsministeren (Erik Eriksen): De fremsatte ændringsforslag og de ærede ordføreres taler i dag kan jo ikke give anledning til mange bemærkninger fra min side.

Jeg skal forsøge ikke at gentage, hvad jeg sagde allerede ved første behandling, men jeg vil gerne først have lov til at bringe en varm tak til udvalget; jeg tror, man kan sige, at ændringsforslagene fortæller om udvalgets udførlige behandling af lovforslaget, og det samme gælder også den ærede ordførers tale her i dag. Jeg takker for dette arbejde og for den enighed, betænkningen og ændringsforslagene er udtryk for, og jeg vil også udtrykke min glæde over, at vi her i folketinget kan slutte behandlingen så hurtigt, at landstinget får rimelig tid til sin behandling. Jeg ser i virkeligheden i de udtalelser, der er faldet fra partiernes ordførere i dag, en klar understregning af, at grundlovsforslaget er en fællessag og ikke en partisag.

Som det fremgår af betænkningen, har et flertal i udvalget, bestående af samtlige medlemmer med undtagelse af det kommunistiske medlem, stillet en række ændringsforslag, som jeg alle har kunnet tiltræde. Så godt som alle disse ændringer vedrører spørgsmål, som der i forfatningskommissionen var enighed om at overlade folketingsudvalget at tage stilling til. Det gælder i særlig grad det ændringsforslag, der er stillet til § 60 om rigsretten. For mig står det sådan, at udvalget har haft en overmådig heldig hånd med udformningen af ændringsforslaget, som skaber en ønskelig forbindelse

imellem anklager og dommer. Endvidere tror jeg, det må siges at være en værdifuld landvinding, at det i paragrafferne om frihedsrettighederne udtrykkeligt nævnes, at ingen på grund af sin afstamning kan afskæres fra at nyde de fulde borgerlige og politiske rettigheder eller underkastes nogen form for frihedsberøvelse.

Et andet udvalgsflertal, bestående af repræsentanter for alle partier på nær mine konservative venner, har stillet forslag om, at den nye folkerepræsentation skal hedde „folketinget“. Jeg må sige, at i mine overvejelser har det været afgørende, at ordet „ting“ blev bevaret, og jeg er helt og fuldt enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, når det ærede medlem understreger, at dette ord har dybe rødder i vor folkelige udvikling, og det er da også sådan, at ud over landet finder vi den dag i dag de gamle tingsteder, der fortæller et og andet. Jeg vil derfor under de givne forhold sige, at jeg kan give min fulde tilslutning til, at vi bevarer et ord, der forlængst har vundet hævd i dansk sprogbrug. Jeg vil altså gerne for mit eget vedkommende varmt anbefale medlemmerne at stemme for ordet „folketing“.

Jeg finder ikke anledning til påny at beskæftige mig med de ændringsforslag, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har stillet. Forholdet er her dette — det erkendte det ærede medlem også selv —, at de synspunkter, som det ærede medlem i dag fremførte, har han også fremført i kommissionen, og de har været drøftet der. Det ærede medlem var igen inde på spørgsmålet om det, han kaldte paterniteten til § 20, altså paragraffen om suveræniteten. Jeg skal ikke her gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, det kan medlemmerne selv læse på spalte 2367, men det ærede medlem kom i dag med et nyt spørgsmål, idet det ærede medlem spurgte, hvem i kommissionen der havde bedt professor Max Sørensen om et responsum. Her behøver jeg forsåvidt ikke at sige mere, end det ærede medlem hr. Bomholt sagde i en kort bemærkning. Forholdet er det ganske enkle, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard henledte min opmærksomhed på, at professor Max Sørensen i et norsk juridisk tidsskrift havde offentliggjort en videnskabelig afhandling om de problemer, der her er tale om, og som vi fra alle sider igennem år og dag har været klar over trængte til